

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

20 maja ogłosi rząd Czechosłowacji swe stanowisko wobec Niemców sudeckich

Praga, 10. 5. (A) Polityczny komitet ministrów odbywać będzie w ciągu tego tygodnia codzienne posiedzenia, poświęcone wykonaniu statutu narodowościowego, w myśl zaleceń i rad, udzielonych rządowi w ubiegłą sobotę przez przedstawicieli mocarstw zachodnich. O wynikach całonocnych obrad komitetu ministrów dowie się społeczeństwo dopiero 20 maja, a więc w terminie, kiedy min. Krofta wygłosi

swe exposé o sytuacji zagranicznej Czechosłowacji na tle ostatnich wydarzeń międzynarodowych.

Równocześnie obraduje także komitet ekonomiczny ministrów i zajął się przede wszystkim rokowaniami handlowymi, które toczą się między Pragą a Berlinem, celem uregulowania całości spraw gospodarczych, wynikłych z połączenia Austrii z Rzeszą.

obecnie obowiązującej konstytucji, lecz posunęła się w swych ustępstwach aż do ostatecznych granic suwerenności państwowej.

W tych warunkach należałoby się spodziewać pewnego wzrostu optymizmu, czego jednak na ogół nie da się dostrzec. Podnoszą się głosy bardzo wybitnych francuskich osobistości politycznych, które wskazują, iż przerwanie żądań Niemców wspólnym wysiłkiem Europy, a to kosztem Czechosłowacji, będzie w istocie nowym zwycięstwem Rzeszy. Konsekwencje takiego postępowania nie dadzą na siebie czekać i wyrażą się w postaci przesunięć w środkowo-europejskim układzie sił politycznych, gospodarczym, a nawet strategicznym, co może mieć nieobliczalne wprost następstwa.

FRANCJA CORAZ BARDZIEJ ZDECYDOWANA

Paryż, 10. 5. (K.) Znany poseł radykalny Archimbaud, który wrócił z trzecztygodniowej podróży po Niemczech, ogłasza w dzienniku „Oeuvre“ swe wrażenia p. t. „Czy Francja może się pogodzić z Niemcami?“ Archimbaud szeroko opisuje zbrojenia niemieckie, a następnie dochodzi do następującej konkluzji:

„Gdy zezwolimy Niemcom zapanować nad Europą środkową. Trzecia Rzesza ożywiona będzie tylko jedną myślą zupełnego lekceważenia wszelkich traktatów, a Francja podzieli los Austrii. Powinniśmy więc dążyć do jeszcze ściślejszego przymierza z Anglią, do jedności z Rosją i zbliżenia się do Włoch. Jest to najlepsza droga do kontynuowania tradycyjnej polityki Francji, polityki Franciszka I. i kard. Richelieu.

Jak więc widzimy, nastroje Francji wypowiadają się teraz bardziej stanowczo przeciwko wszelkiej ustępliwości na rzecz Niemiec. Jeszcze przed wyjazdem Daladiera i Bonneto do Londynu, zastanawiała się prasa prawicowa, czy Francja ma się bić w obronie Czechosłowacji. Teraz tego rodzaju dyskusje zupełnie umilkły. Nawet w ultraprawicowym i dotychczas tak wrogim dla Czechosłowacji tygodniku „Gringoire“ ukazał się, jak już pisaliśmy, sensacyjny artykuł Tardieu'a w obronie Czechosłowacji.

Co powiedziano ambasadorom Polski w Paryżu i Londynie

Londyn 10. 5. „Daily Telegraph“ donosi z Paryża, że minister spraw zagranicznych Francji interpelował ambasadora Łukasiewicza, czy Polska stanie po stronie Francji w razie jeżeli ta wda się w obronę Czechosłowacji. Minister Bonnet miał jakoby dać do zrozumienia według „Daily Telegraph“, że gdyby Polska nie zajęła jasnego stanowiska, to mogłoby to rzucić cień na alians polsko-

francuski. Ambasador Łukasiewicz wyjechał do Warszawy.

Wedle doniesień praskich, Anglia przywiązuje dużą wagę do pośrednictwa Polski w likwidowaniu sporu niemiecko - czeskiego. Lord Halifax podkreślić miał wobec ambasadora Raczyńskiego doniosłe posłannictwo rządu polskiego w tej kwestii.

W Paryżu -- nie tracą nadziei

Paryż, 10. 5. (A.) W ocenie zagadnienia Niemców sudeckich daje się w tutejszym świecie politycznym zauważyć pewną charakterystyczną zmianę nastawienia. Z ostatnich wydarzeń na arenie międzynarodowej wysnuwa się mianowicie wnioski, iż Rzesza jednak nie będzie mogła rozwiązać tego problemu przy użyciu siły. Z jednej strony odstrasza ją od tego kroku zacieśnienie francusko - angielskiej współpracy wojskowej; z drugiej — wyniki rozmów rzymskich przekonały Hitlera, iż liczyć może w kwestii czechosłowackiej zaledwie na neutralność włoską, zdając sobie przy tym sprawę, iż nowy „fakt dokonany“ w południowo - środkowej Europie byłby jednak ponowną ciężką próbą wytrzymałości osi.

Przypuszcza się więc, że Hitler okaże obecnie więcej skłonności do pokojowego załatwienia tej sprawy, a że po stronie czeskiej dobrej woli nie brak, przeto widoki porozumienia istnieją. Pośrednictwo angielskie w Berlinie i an-

gielsko-francuskie w Pradze również nie pozostaje bez wpływu i zmusza rząd niemiecki do głębokiej rozważki.

Według informacji, udzielonych przez osoby, posiadające bezpośredni kontakt z Quai d'Orsay, noty mocarstw zachodnich, złożone w Pradze, miały iść dalej jeszcze, niż to dotąd przypuszczano, radząc Czechosłowacji, aby nie ograniczała się ewentualnie do ram

Skazanie zbrodniarzy w Sosnowcu

Sosnowiec 10. 5. ŻAT. Przed sądem w Sosnowcu odbył się wczoraj proces Józefa Bachowskiego i Feliksa Henryka Godowskiego, którzy w dniu 8 lutego rb. napadli w Sosnowcu na 16-letniego ucznia Samuela Lichtiga,

oblali go benzyną i podpalili. Ciężko rannego Lichtiga przewieziono do szpitala.

Sąd skazał Godowskiego (uprzednio już karanego za przestępstwo kryminalne) na 1 lata, a Bachowskiego na 2 lata więzienia.

Organ Watykanu zignorował wizytę Hitlera

(Specjalna służba informacyjna „N. Dziennika“)

Londyn 10. 5. (C) W artykule wstępnym zwraca „Sunday Times” uwagę, na niezwykle charakterystyczny stosunek Watykanu do wizyty Hitlera w Rzymie.

— „Osservatore Romano” — wywodzi wspomniane pismo — oficjalny organ Watykanu, nie zamieścił ani jednego słowa o podróży Hitlera. Potraktował niemieckich gości tak, jak gdyby ich w ogóle w Rzymie nie było. Nie w tak jaskrawy sposób nie ilustruje, jak głęboka jest przepaść, dzieląca Kościół

katolicki od narodowego socjalizmu, jak bardzo różni się stanowisko papieża od stanowiska, zajętego przez biskupów austriackich, którzy podczas plebiscytu kazali głosować za Hitlerem. Wszystko to nie może pozostać bez wpływu na naród włoski, który silnymi więzami złączony jest z Kościołem.

Na drugim krańcu świata — pisze dalej „Sunday Times” — w Azji, dzieją się rzeczy, które, być może, staną się również bodźcem dla ugruntowania pokoju europejskiego. Przy

kład triumfalnego pochodu w Japonii w roku 1932 działał zachęcająco na zaborcze i agresywne poczynania w Europie. Jest rzeczą możliwą, że porażki Japonii ze swej strony służyć będą jako lekcja pogładowa w sensie wprost przeciwnym, przypominając, że nawet ten napastnik, któremu stałe szczęście dopisywało, może jednak kiedyś pomylić się w swych obliczeniach.

Koniec legendy o zwycięstwach armii japońskiej

Dalsze trwanie wojny — katastrofą dla Japonii

(Specjalna służba informacyjna „N. Dziennika“)

Londyn 10. 5. (C) Znany specjalista spraw wojskowych, W. N. Ewer, ogłasza w „Daily Herald” sensacyjny artykuł o stanie walk i nastrojach na froncie chińsko - japońskim:

„Bitwa pod Suczo - Fu, która trwa już ponad 7 tygodni, stanie się jedną z najbardziej decydujących w dziejach. Bez względu na to, jaki będzie jej rezultat, oznacza ona jednak koniec japońskiej przewagi w Azji wschodniej. Hegemonia ta bowiem opierała się na prestiżu, na legendzie, która głosiła, że armia japońska jest nie do zwyciężenia. 7-mio tygodniowa bitwa obaliła ten prestiż i tę legendę.

Wstrzymany bowiem został marsz wojsk japońskich, które zmuszono do odwrotu. Japończycy skoncentrowali na tym odcinku ponad 200.000 żołnierzy, celem przełamania tzw. „żelaznego pierścienia”. A choćby nawet ten pierścień został w końcu przełamany, to jednak i tak rozwiana została legenda o niezwyciężalności armii japońskiej.

Żołnierze japońscy są skonsternowani i nie rozumieją, co właściwie zaszło. Japońscy generałowie stracili swą reputację.

Japończycy starali się zataić prawdę przed

swą ludnością, jak długo to się dało. Dziś jednak naród japoński orientuje się, a nastroje są nerwowe i podniecone. Generał Matsui, zdobywca Nankinu, pisze dziś: „Wróciłem do Japonii po 6-ciu miesiącach nieobecności i stwierdzam, że pierwotny entuzjazm ochłodził całkowicie”.

Wojna z Chinami kosztuje dotąd Japonię 300 milionów funtów. O dalszych pożyczkach nie ma mowy, eksport amalał katastrofalnie

a Japonia jest biednym krajem. Dają się już słyszeć głosy w Japonii, choć narazie ledwo dosłyszalne, że jeśli chce się uniknąć katastrofy, należy pomyśleć o rokowaniach pokojowych.

Nie ulega żadnej wątpliwości — dochodzi W. N. Ewer do konkluzji — że już dziś można mówić o przegranej Japonii. Przyznanie się Japonii do klęski jest tylko kwestią czasu”.

Japonia stosuje w Chinach gazy trujące!

Genewa 10. 5. (K) Jak już donieśliśmy, chiński delegat Wellington Koo wręczył Lidze Narodów notę, w której czytamy: „Japońskie siły zbrojne na froncie szantungskim stosowały w kilku wypadkach gazy trujące. Dwa bataliony japońskie wyćwiczone w wojnie gazowej opuściły teraz znowu Japonię. Chiny zwracają uwagę Ligi Narodów na ten fakt, sprzeczny nie tylko z prawem mię-

dzynarodowym, lecz z najprymitywniejszym poczuciem ludzkości”.

W Genewie mówią, że na podstawie tej noty chińskiej ma być w najbliższych dniach zwołany komitet do spraw Dalekiego Wschodu, w którego obradach biorą też, jak wiadomo, udział Stany Zjednoczone z głosem doradczym.

„Nie pomożemy wam, jeśli sami sobie nie pomożecie”

Projekt Winstona Churchilla

Londyn, 10. 5. (K) Winston Churchill wygłosił w Manchester wielką mowę polityczną, w której powiedział m. in.: „Francja i Anglia połączyły się w sojuszu obronnym. Dlaczego jednak mamy przy tym pozostać? Dlaczego nie mamy wezwać innych państw, by przystąpiły do tej kombinacji? Anglia i Francja powinny się zwrócić do wszystkich małych

państw, którym teraz grozi niebezpieczeństwo ze strony narodowego socjalizmu i oświadczyć im: „Nie pomożemy wam, jeśli sami sobie nie pomożecie. Czy chcecie wziąć na siebie specjalne obowiązki dla obrony Ligi Narodów?”

W dalszym ciągu swej mowy żądał Churchill porozumienia z Polską, państwami skandynawskimi i bałtyckimi oraz z Sowietami.

sytetu oxfordzkiego Brierly, znany prawnik angielski Jevons i profesor Sorbony, Jeze. Do delegacji abisyńskiej należy jeszcze znakomity publicysta angielski i laureat nagrody pokojowej Nobla Norman Angell, którego przybycia oczekują już w tych dniach.

Delegacja wręczyła memoriał Negusa, który opisuje sytuację w Abisynii. Wedle memoriału, Włochy nie panują nad Abisynią, w armii włoskiej coraz częstsze są buntury, niektóre prowincje zupełnie są niezależne, dlatego Negus prosi o wystanie komisji międzynarodowej, która mogła by to wszystko na miejscu stwierdzić.

Hitler wrócił do Niemiec

Berlin 10. 5. Dziś punktualnie o godzinie 8.25 specjalny pociąg kanclerza Rzeszy Hitlera przejechał stację graniczną włosko - niemiecką w Brennerze.

Na bogato udekorowanym dworcu stawili się na powitanie kanclerza namiestnik dr. Seyss - Inquart, sekretarz stanu dr Kaltenbrunner oraz nacz. Christoph.

Skład delegacji abisyńskiej w Genewie

Genewa, 10. 5. (K) Do Genewy przybyła już delegacja abisyńska, którą zapowiedział tele-

gram Negusa. W skład delegacji wchodzi: Abisyński minister Taczaz, profesor uniwer-

Ameryka nie zmieni ustawy o neutralności?

Waszyngton, 10. 5. (R.) Rzecznicy departamentu stanu przygotowują szczegółowy raport, który pozwoli sekretarzowi stanu Hullowi zająć stanowisko wobec rezolucji sen. Nye, zmierzającej do zniesienia embargo na

broń, przeznaczoną dla Hiszpanii. Na ogół panuje wrażenie, iż rząd zakomunikuje komisji spraw zagranicznych senatu, że zmiana w ustawie o neutralności w stosunku do Hiszpanii nie wydaje mu się właściwą.

Sprawa wyroku na hr Wielopolską

Warszawa, 10. 5. (A.) Wiadomość o skazaniu przez nadzwyczajny trybunał w Lipsku hr. Oktawii Wielopolskiej na dożywotnie więzienie za szpiegostwo, dotychczas nie została potwierdzona oficjalnie. Niemieckie koła oficjalnie albo oświadczają, że nic o tym nie wiedzą, albo też w ogóle odmawiają informacji. Polskie placówki dyplomatyczne w Niemczech nie zostały powiadomione o skazaniu obywatelki polskiej. W świetle przepisów ustawodawstwa niemiec-

kiego, wyroki sądu nadzwyczajnego, z mocy którego hr. Wielopolska została skazana, nie podlegają zaskarżeniu i są od razu prawomocne. O wyrokach tych nie mają prawa udzielania informacji występujący przed sądem nadzwyczajnym adwokaci niemieccy. Zakazane jest również publikowanie takich wyroków w prasie. O ile taki wyrok zapadł, istniałaby jedynie droga zwrócenia się o łaskę po pewnym okresie czasu do kanclerza Hitlera.

Niesłychany napad na szpital celem uprowadzenia rannego mordercy

Warszawa, 10. 5. (A.) Ubiegłej nocy większa grupa mężczyzn usiłowała dostać się do szpitala Dzieciątka Jezus, chcąc ułatwić ucieczkę mordercy Tomaszczuka, który — jak donieśliśmy — zamordował swoją narzeczoną Janinę Młasczykównę i jej matkę. Wspomniani osobnicy poturbowali dozorcę szpitala, grożąc mu

śmiercią w razie wszczęcia alarmu. Po sterrowaniu dozorcę napastnicy udali się do sali, gdzie leżał Tomaszczuk. Jest on ciężko ranny, gdyż tłum, który się zebrał po morderstwie, usiłował go zlinczować. Tomaszczuk leżał jednak na sali pod silną strażą policyjną, wobec czego napastnicy musieli ustąpić.

Zakaz działalności hitlerowskiej w Argentynie

Buenos Aires, 10. 5. PAT. Prezydent Ortiz podpisał dekret, regulujący sprawę funkcjonowania i kontroli wszystkich istniejących w Argentynie szkół cudzoziemskich. Powodem tego kroku jest fakt ustalony w wyniku dochodzeń i potwierdzający rewelacje gubernatora Lapampa, że w szkołach narodowo - socjalistycznych

nauka prowadzona jest w sprzeczności z zasadami, przyjętymi w Argentynie. Dzienniki zapewniają, iż rząd wezwie organizację narodowo - socjalistyczną do rozwiązania się i zaniechania wszelkiej działalności politycznej. W sprawie tej ambasador niemiecki odbył rozmowę z ministrem spr. agr. Cantilo.

Jedna z partyj niemieckich w Czechosłowacji — reaktywowana

Praga, 10. 5. PAT. Pod przewodnictwem b. min. Spiny odbyło się tu zebranie niektórych członków b. partii „Bund der Landwirte“, która przed pewnym czasem rozwiązała się i wstąpiła do partii sudecko - niemieckiej Konrada Henleina. Na zebraniu tym uchwalono rezolucję, że partia nie uległa likwidacji i postanowiono przystąpić do nowej rejestracji członków i do wydawania dotychczasowego dziennika, organu partii, „Deutsche Landpost“ jako tygodnika. Po rozwiązaniu się niedawnym nie-

mieckich partyj prawicowych i wstąpieniu ich do henleinowców jest to pierwsza próba ich ponownego powrotu do życia.

Praga, 10. 5. PAT. Organ partii sudecko-niemieckiej „Die Zeit“ daje przegląd awantur, zaburzeń i starć między Niemcami i Czechami w ostatnich dniach. I tak doszło do incydentów w Prachaticach, Feldsberg, Opawie, Ołomuńcu, Libercu i Pradze. W kilku z tych wypadków interweniować musiała policja.

FILM „EMIL ZOLA“ — NIECENZURALNY!

Warszawa, 10. 5. (A.) Cenzura filmowa zażądała sprowadzenia do Polski filmu produkcji amerykańskiej pod tytułem „Emil Zola“. Film ten osnuty jest na tle sprawy Dreyfussa. W głównej roli występuje Paul Muni. Biuro amerykańskie, które sprowadziło ten film do Polski, złożyło odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Redaktor „Czasu“ pod zarzutem zniesławienia

Warszawa, 10. 5. (Z) Do Sądu Okręgowego wpłynął akt oskarżenia przeciwko redaktorowi dziennika „Czas“, p. J. Moszyńskiemu o zniesławienie członków Zespołu Społeczno-Narodowego i jego prezesa i dyrektora gabinetu ministra rolnictwa i reform rolnych, p. Józefa Krzyżkowskiego.

W „Czasie“ ukazał się szereg artykułów, omawiających wydaną przez Zespół Społeczno-Narodowy broszurę p. t. „Podstawy doktryny społeczno narodowej“, w których zarzucono autorom tej broszury szerzenie w Polsce zasad komunizmu w duchu stalinowskim.

Oskarżenie wskazuje, iż pomawianie „Zespołu“ o szerzenie zasad komunistycznych jest obelgą, ponieważ podstawą działania i doktryny „Zespołu“ jest ideologia nacjonalistyczna, państwowa i chrześcijańska.

Termin procesu został wyznaczony na dzień 11 b. m.

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 10. 5. (A) W dzisiejszym ciągnięciu Loterii Państwowej padła wygrana 15 tysięcy na numer 140629.

10 tysięcy zł na Nr 32562, 77507,
5 tysięcy zł na Nr 124639, 144532, 154898
2 tysiące zł na Nr 13630, 24985, 28145, 44558, 61065, 64928, 67483, 77254, 104688, 118755, 144031, 144795; 145553.

Notowania giełdy warszawskiej

Warszawa, 10. 5. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zamknięcie kursów):

Akcje: Bank Polski 116 3/4, Żyrardów 58 1/2—59, Węgiel 29, Cukier 35, Starachowice 37 3/4, Lilpop 75. Tendencja mocniejsza.

Papiery procentowe: 3 proc. inwestycyjna I em. 82 1/4, 3 proc. inwestycyjna II em. 82 3/4, 4 proc. dolarowa 41 3/4, 5 proc. konwersyjna 70 1/2, 4 pół proc. wewnętrzna 65 1/4, 4 proc. konsolidacyjna 68 3/4. Tendencja mocniejsza.

Arcyksiążę Albrecht przestał być Habsburgiem

Budapeszt, 10. 5. Wczoraj o godz. 11 przed południem odbył się w kościele Cystersów w Pannon Halma ślub arcyks. Albrechta z b. nauczycielką p. Katarzyną Boczkay. W uroczystości uczestniczyli: syn regenta, szef sztabu generalnego, minister oświaty Homan, oraz liczni posłowie zagraniczni. Po przyjęciu urządzonym dla gości w pałacu Kapituły, arcyksiążę z młodą małżonką odjechał do swej posiadłości Belle w południowych Węgrzech.

W związku ze ślubem ogłosił w prasie mąż zaufania Ottona Habsburga hr Hunyady oświadczenie tej treści, że arcyks. Albrecht — przestał być członkiem rodziny Habsburgów. Oświadczenie to opiera się na ceremoniale, rozesłanym swego czasu przez Ottona do wszystkich członków rodziny Habsburgów, a zawierającym sankcje na wypadek megalomanii.

Monstre - proces przed przysięgłymi paryskimi

Paryż, 10. 5. W Paryżu toczy się od trzech tygodni proces o oszustwa, w którym figuruje wprawdzie trzech tylko oskarżonych, ale w którym pytania postawione przysięgłym, wypełniają 12 wielkich tomów, zaś ilość pytań odnoszących się do poszczególnych przestępstw i machinacji oskarżonych wynosi 21.600. Wczoraj o godz. 10 rano przewodniczący rozpoczął odczytywanie tych pytań — ponieważ jednak samo odczytywanie musiałoby zająć około pięciu dni czasu, obrońcy oskarżonych złożyli formalne oświadczenie, że wysłuchali wszystkich pytań i znają je. —

Odczytywanie pytań na tym przerwano i przysięgli udali się na naradę. Mają oni pozostać w gmachu sądu aż do chwili ukończenia swych obrad, to też do sali sądowej sasiadującej z salą obrad, wstawiono łóżka dla sędziów przysięgłych i trzech zastępców, którzy asystują przy obradach ławy. Przewodniczący sądu przed udaniem się ławy przysięgłych na obrady zakomunikował im, że władze państwowe zaakceptowały podniesienie wynagrodzenia, wypłacanego sędziom przysięgłym z 12 względnie 32 franków na 50 wzgl. 70 franków dziennie.

Chopin o Czechach.

Miennik genialnego muzyka, pisarz francuski, Jules Chopin, wydał niedawno książkę pt. „Promenades litteraires en Tchechoslovaquie“. Słowami czterdziestu dwu literatów francuskich, wśród których widnieją takie nazwiska jak: Mme de Staël, Chateaubriand, George Sand, Berlioz i Clemenceau opisuje Chopin piękności Czechosłowacji: malownicze i bogate miasta, dzieła sztuki, pomniki itp. oglądane oczami sławnych pisarzy. Książka ta, ozdobiona wspaniałym materiałem ilustracyjnym, stanowi nie tylko doskonałą propagandę kulturalną dla Czechosłowacji ale również i turystyczny wabik.

H. G. WELLS

NOWY ŚWIAT, ALBO RUINY

Świat nasz zmienia się, a ewolucja ta odbywa się z gwałtownością, która z każdym dniem wzrasta. Stary świat zamiera dookoła nas. Nowy świat powstaje, — toczy ostrą walkę o swoje istnienie. Otóż nasz mózg i wrażliwość nasza nie są jeszcze dostatecznie rozwinięte, aby przejść do nowe życie. To jest mój punkt widzenia.

Aby dobrze uwypuklić moje argumenty, muszę zacząć od ogólników od rzeczy banalnych, które każdy zna tak dobrze, jak ja. Ale chcę je tylko przypomnieć.

Panowanie szybkości

Podczas ostatnich stu pięćdziesięciu lat objawił się ogromny postęp w dziedzinie szybkości i udogodnień komunikacyjnych na całym świecie. Przed dwustu laty wieki literat angielski, Olivier Goldsmith, powiedział, że za każdym razem, kiedy słyszymy strzał w Anglii, ktoś pada zabity w Chinach, o czym nikt w Europie nie wie i nie kłopotuje się z tego powodu. Obecnie to wszystko radykalnie się zmieniło. Obecnie bezustannie słyszymy o morderstwach, jednych bardziej okrutnych od drugich, popełnianych w Chinach. Możemy dzisiaj zrobić podróż naokoło świata tak szybko, jak w roku 1800 można było przejechać z Nowego Jorku do Waszyngtonu.

Możemy obecnie rozmawiać z ludźmi, mieszkającymi na przeciwległym krańcu kuli ziemskiej tak samo, jak gdyby znajdowali się z nami w tym samym pokoju, naprzeciwko nas i nie ulega wątpliwości, że wkrótce będziemy mogli również dobrze widzieć, jak słyszeć naszych rozmówców, od których dzieli nas dziesiątki tysięcy kilometrów. Za cztery lub pięć lat będziemy napewno mogli latać w stratosferze i przebyć np. Atlantyk w kilka godzin, a samolot będzie obładowany pasażerami, bombami i Bóg wie czym jeszcze! Bowiem w rzeczywistości jesteśmy świadkami zupełnej rewolucji w dziedzinie komunikacji, w której, że tak powiem, odległość nie istnieje. A przy tym trzeba zaznaczyć, że praktyczne konsekwencje tego cudownego przewrotu są dopiero w stadium rozważania. Aczkolwiek wszyscy obecnie znają te fakty, bezprzedmiotowość zaczęła w rzeczywistości przenikać do naszej świadomości dopiero w 1900 roku. Nawet w 1919 roku, ci poczciwi panowie, którzy zebrani w Wersalu, chcieli raz na zawsze zadecydować o losie świata, nie byli zdolni do zauważenia tego osobliwego i nowego stanu rzeczy... Nie zrozumieli, że odtąd nie było możliwe życie wciąż w tym świecie komunikacji pieszej i konnej, że poziom społeczny zupełnie się zmienił, tak samo, jak ogólne warunki egzystencji. Nie możemy już dzisiaj nie uwzględniać okoliczności, że reperkusje tej zmiany nieubłagane zmuszają każdego z nas do zwracania na nie uwagi, bo nasze żywotne interesy są im w zupełności podległe.

Wzrost sił destruktywnych

Przymusowa ewolucja społeczeństwa, w którym żyjemy, stanowi pierwszy ogólnik, który chciałem przypomnieć i który uważam za podstawę mego artykułu. Drugi ogólnik polega na niezmiernym wzroście wszystkich form siły efektywnej, która przybiera, jak przytyw morza. Nie wiem, czy kiedykolwiek dokonano dokładnej oceny energii ludzkiej, którą ród ludzki wydał z siebie w różnych epokach, ale nie ulega wątpliwości, że dysproporcja między środkami, które posiadamy obecnie, a tymi, które były do dyspozycji naszych dziadków, nie przestaje stale i wydatnie wzrastać. Pomyślmy, że dwie amerykańskie stacje elektryczne wydają dniem i nocą znacznie więcej energii, niż byłby w stanie skoncentrowany wysiłek muskularny całej ludności obu Ameryk. Tak samo gdyby imperium rzymskie, u szczytu swej świetności, zmobilizowało cały zasób sił, nie byłoby w stanie wywołać tak intensywnego ruchu, jaki istnieje na ulicach Nowego Jorku i drogach, prowadzących do tego miasta. Wszystko to są rzeczy znane, komunały, przyznaje

to — ale nie można dość powtarzać, że przed stu laty człowiek był słabszy i powolniejszy, niż obecnie. Stał się zwierzęciem nowym, niewiarogodnie silnym i szybkim — niestety z wyjątkiem mózgu.

Wiemy wszyscy — przynajmniej w teorii — jak wielką jest dzisiaj zdolność wytwarzania broni. Żadna inna gałąź przemysłowa nie znalazła tak straszego rozwoju, jak produkcja uzbrojenia wojennego. Dziecko pięcioletnie, mające w ręce bombę, nie większą, niż moja pięść, zdolne jest zabić w jednej chwili tyle istot ludzkich jak dzielny rycerz, któryby przez cały dzień mieczem ciął i rąbał.

Te dwie, niezbyt widoczne rzeczywistości, t. j. rozwój działalności ludzkiej i potworny wzrost sił destruktywnych, zastraszają wszelki nowoczesny intelekt. Tylko niedołęźni, nieuczalni, mogą jeszcze mieć wątpliwości co do narzucającej się konieczności stworzenia jakiegoś skutecznego pokoju, nim jakaś katastrofa nie do naprawienia przewróci z gruntu ten świat. Stopniowo zagadnienie to zajęło wszystkich ludzi zdrowych na umyśle i cywilizowanych, którzy nalegają, by nie tracić czasu, jeżeli nie chcemy być narażeni na najbardziej opłakane doświadczenia, jakie ludzkość kiedykolwiek przeszła.

Błędy konferencji wersalskiej

Wiadomo, że Andrew Carnegie pewnego dnia zdecydował się oddać poważną część swego majątku, aby dla ludzkości okupić ogólny pokój. Wielka wojna była oczywistym rozczarowaniem dla tej zbyt optymistycznej szkoły twórców pokoju; rozpętała równocześnie ogromną powódź rozważań, dotyczących ogólnych zagadnień. Mimo to nawet najrozważniejsze umysły konferencji wersalskiej znalazły się widocznie pod wrażeniem, że pokój światowy jest tylko celem politycznym, do którego można dojść jedynie środkami absolutnie legalnymi i lojalnymi. Biorąc pod uwagę czyny i krzywdy wojenne, ci zaśnieśli politycy niezdolni byli dostrzec, że na tyłach działały się inne, nie mniej poważne rzeczy, podczas gdy armaty huczały na froncie. Zaniedbali zwrócenia swej uwagi na nowe zjawiska ekonomiczne, które zrewolucjonizowały warunki materialne nowoczesnego życia. Nie brali pod uwagę konsekwencji, które według nich leżały w ramach przedawnionej historii. Dla nich chodziło jeszcze o legendarny spór, który doprowadził do zburzenia Kartaginy. Państwa centralne były bardzo, bardzo złymi narodami, które trzeba było ukarać, aby je nauczyć rozumu i dobrych manier.

Liga narodów

Największą inowacją, jaką nasi wybrani nas obdarzyli, była Liga Narodów, pomysł w rzeczywistości bardzo genialny, o ile chodzi o gest, ale który okazał się zarówno niewykonalny, jak uśmierający bóle, kiedy myślano o posługiwaniu się nim jako skutecznym lekarstwem dla podparcia świata, od góry do dołu zachwianego. Zapewne byłoby to świetne rozwiązanie pod panowaniem Franciszka I, ale od tego czasu upłynęło wiele wody...

Zgon artysty-malarza

Warszawa, 10. 5. PAT. W jednym z sanatoriów podwarszawskich zmarł śp. Aleksander Sarnowicz, znany artysta-malarz, wachmistrz 7 p. ułanów. Urodzony w Radomiu w 1878 r. studia odbywał w Warszawie i w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Leona Wyczółkowskiego.

Wybory w kantonie berneńskim

Bern. 10. 5. (R) W niedzielę w kantonie berneńskim odbyły się wybory do wielkiej rady (ustawodawczej) i rady państwa (wykonawczej). Rada państwa składała się dotychczas z 9

W każdym razie musimy uznać, że w 1919 roku liga w Genewie odgrywała poważną rolę w tym sensie, że bardzo przyczyniła się do odświeżenia problemu ogólnego, o którym już mówiliśmy. Jest to nasza cecha wspólna, że stajemy się mądrzy, kiedy wypadki minęły i że nadal pozostajemy nieprzewidyującymi wobec najbliższego kataklizmu, który musi się wydarzyć. Jest to wprost błąd ogólnoludzki, że sądzimy, iż obecnie wszystko wiemy i że poza tym, co wiemy, żadna niespodzianka nie jest możliwa. I dlatego, że nasza mądrość wydaje się nam nieograniczona, chcemy los świata ustalić na zawsze, stwarzając raz po raz konstytucje, ligi, granice, statuty i t. d. W ten sposób moje biedne pokolenie zbudowało z wszystkich części ową Ligę Narodów, nie wystarczającą z wielu punktów widzenia.

Straszne lata

Kiedy w przyszłości historia naszych czasów będzie pisana przez bezstronnych kronikarzy, sądzę, że okres, obejmujący lata 1918 — 1929, będzie nazwany „głupimi latami.”

O tak! Jesteśmy obecnie mądrzejsi. I to niewątpliwie z tej prostej przyczyny, między innymi, że żyjemy w okresie, który przyszli historycy nazwą „latami strasznymi.”

Wersal absolutnie nic nie załatwił. Jeszcze dotychczas nic nie jest załatwione. Ogólny problem stale i uporczywie nam dolega. A nieuczucie zdaje się być bliższe, okropniejsze i straszniejsze, niż kiedykolwiek. Wyłania się mimo wszelkich paliatywów, jak groźny nosorożec, torujący sobie drogę przez trzcinę. Natśrogi nas zmieniają się, przechodząc od najgłębszego rozczarowania do najmniej usprawiedliwionej nadziei, ponieważ nasza działalność umysłowa jest skazana na wieczne kryzysy gorączkowe. Usłyszawszy już tysiąc razy: „Oto, Haga, czego chcecie więcej?” lub „Oto liga narodów, czego wam jeszcze potrzeba?” i wiele podobnych gadań, otworzyliśmy wreszcie oczy na bardzo ważną kwestię: niezwykle skomplikowanie sytuacji, która stawia nas wprost w obliczu groźnego niebezpieczeństwa.

To znaczy, że umysł nasz od jakiegoś czasu zaczyna zdawać sobie sprawę z narzucających się przykrości, które równocześnie z wszystkich stron staczają się na nas. Przewrót społeczny, wzrost sił, które panują nad obecną egzystencją, zmieniają stopniowo zasadnicze warunki życia ludzkiego — życia nas wszystkich. Tradycje starego świata, tradycje względnie wygodne, w których wyrastaliśmy i kształtowaliśmy nasze życie, zanikają. Przeżyły swój czas i tak zapadły, że na nic się nie przydadzą.

To, co właśnie powiedziałem, jest faktem wszystkim tak znanym, jak to, że ziemia jest okrągła. Albo nowy świat, albo nic! Takie jest hasło naszych dni. Musimy sobie stworzyć nowy świat, jeżeli nie chcemy narazić się na niebezpieczeństwo zgonu od ciepień źródła ruin starego świata. Na tym polega fundamentalna praca, do udziału w której jesteśmy wszyscy powołani, praca, której logicznym ukoronowaniem byłoby istotne i nieodwołalne odnowienie warunków naszego życia.

członków partyj mieszczańskich, którzy postanowili odstąpić 2 mandaty socjalistom.

Z niedzielnego wyborów wyszło 7 członków rady, należących do stronnictw mieszczańskich, jednak dwaj kandydaci socjalistyczni nie uzyskali większości i będą się musieli poddać ponownemu głosowaniu. Wyniki wyborów do wielkiej rady nie są jeszcze znane.

Strajk rolny w połudn. Francji

Perpignan. 10. 5. PAT. Na skutek niedojścia do skutku układów w sprawie podwyżki płac, wybuchł w całym departamencie Pirenees Orientales strajk rolny. Spokój nie został nigdzie zakłócony.

P.G.WODEHOUSE

POD GAZEM

Autoryzowany przekład
H. Bukowskiej

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów

Lord Reginald Havershot (Reggie) wyjeżdża na prośbę rodzinnego adwokata Plimsolla i ciotki swojej, Klary do Hollywood, by tam odwieść od małżeństwa swego kuzyna, Egremonta (Eggy'ego).

W pociągu Reggie poznaje artystkę filmową April June, która zdobywa jego serce.

Na przyjęciu u April June Reggie spotyka kuzyna i jego narzeczoną, którą okazuje się była narzeczoną Reggiego, Anna Banister. — Jest ona guwernantką młodego artysty filmowego Józia Cooley a pragnie zostać referentką prasową u April June. Dowiedziawszy się, że Reggie jest zakochany w April June, przed stawia ją w najgorszym świetle. W takim samym świetle przedstawia ją też Józio Cooley, z którym Reggie spotyka się nazajutrz w poczekalni dentystycznej.

Reggie i Józio poddają się dokładnie w tej samej chwili zabiegowi chirurgicznemu pod gazem i wskutek jakichś nieprzewidzianych okoliczności, powstają u obu pacjentów zmiana osobowości.

Reggie, jako Józio Cooley, wraca do domu swego szefa.

Po licznych przejściach pierwszego dnia zasypia. W nocy zjawia się Józio w roli Reggiego, który jest zadowolony z sytuacji i nie ma ochoty jej zmieniać.

46)

— Tak, i to zaraz.

Zagryzł wargi w zamyśleniu.

Przecież panicz jedź do studio.

Tak, ale...

— Mamy zaraz tam jechać.

— Tak, ale...

— Kazano mi tu czekać, bo mam zawieźć panicza i pana prezesa do studio.

— Dobrze, dobrze, ale...

— I panicz nie może jechać do studio, dopóki pan prezes nie będzie gotów. Ale powiem paniczowi, co zrobię, podczas gdy czekamy, — rzekł, wylazł z samochodu. — Zadeklamuję paniczowi „Gunga Din”. Dobrze? Potem panicz pójdzie do starego i powie: „Panie Brinkmeyer, pan ma niezwykłego szofera. Zdaje mi się, że on się marnuje, prowadząc wóz. Powinien go pan użyć w jakimś obrzędzie”. A więc uwaga: „Gunga Din” przez nieboszczyka Rudyarda Kiplinga.

Uczyniłem gest protestu, ale nikt nie potrafiłby nałogowego deklamatora „Gunga Din” powstrzymać w jego ekstazie. Odetchnął głęboko i wyciągnął sztywno jedno ramię. Drugie położył sobie na brzuchu, może w celach samoobrony. Wyglądał, jak trzęsąca się galareta.

Mimo moich kilkakrotnych przerywań recytował znany wiersz, wyciągając na zmianę to prawą to lewą rękę przed siebie, drugą kładąc na brzuchu dla obrony. Przypuszczam, że wszyscy deklamatorzy uczą się z czasem tej ostrożności.

Doszedłszy mniej więcej do połowy swej recytacji spostrzegł jednak, że nie jestem wdzięcznym słuchaczem, więc opuścił część poematu, zastępując ją słowami: „I tak dalej, i tak dalej”, jakby rozumiał potrzebę skrócenia swego występu. Wreszcie wyrecytowawszy pośpiesznie ostatni wiersz, zatrzymał się dla nabrania tchu, ja zaś skorzystałem ze sposobności i ofiarowałem mu dziesięć dolarów, jeżeli mnie natychmiast zawiezie do April June.

Stała się rzecz trudna do uwierzenia. W jego tępych oczach zabłysła iskra inteligencji.

— Panicz ma pieniądze przy sobie?

— Nie.

— Zaraz sobie to pomyślałem. — Tu zaczął recytować coś

z innej beczki, wobec czego zaprzestałem bezowocnych usiłowań. Do rezydencji April June na Linden Drive było bardzo daleko, więc spodziewałem się, że nie będę zmuszony do odbycia tej drogi piechotą. Widziałem jednak teraz, że nie ma innego wyjścia. Zostawiwszy więc szofera, który mruczał coś pod nosem, puściłem się pędem przed siebie.

Nie przebiegłem jeszcze więcej niż jakich 200 metrów, gdy zatrzymał mnie okrzyk „Hej!”. Ponieważ głos dochodził mnie z tyłu, odwróciłem się i ujrzałem rosłą postać w popielatym garniturze, niebieskich skarpetek i gustownych, zamiszowych trzewikach.

Ujrzawszy go, mniemałem przez chwilę, że głos sumienia skłonił przeciw tego odmieńca do zaniechania swego zamiaru. Myliłem się jednak. Zaraz pierwsze jego słowa dowiodły, że nadal jest równie wojowniczo usposobiony.

— Przypomniałem sobie nagle, że nie znam adresu April June — powiedział. — Zdaje mi się, że ty wiesz, gdzie ona mieszka

Spojrzałem na niego z całą zimną wzgardą, jaką rozporządzałem. Byłem do głębi zgorzchnięty. Sam fakt, że spodziewał się mego współdziałania w jego haniebnym planie poczęstowania fanga w nos kobiety, o której wiedział, że ją kocham, bo mu to powiedziałem, oburzał mnie i przejmował wstrętem. A oprócz tego zauważyłem, że mówi mi „ty”. Widocznie czuł swoją wyższość.

— Powiedz mi, a przyślę ci pieniądze, które ci są potrzebne.

— Nie! — odrzekłem stanowczo. Nie zawahałem się ani na mgnienie oka. Dla mnie mężczyzna, który sprzedaje kochaną kobietę za złoto jest nikczemnikiem. Wiem, że wszyscy moi znajomi myślą to samo. — Ani mi się śni, — powtórzyłem.

— Mój kochany, co ci to szkodzi!

— Nie, moje usta są i pozostaną zamknięte.

Zmarszczył się srodze. Nigdy przedtem nie zdawałem sobie sprawy z tego, jakim brzydkim bydlęciem stawał się pod wpływem gniewu. Był tak podobny w tej chwili do goryla, że lada moment oczekiwałem wybuchu. Pewnie zaczęły się walić pięściami w piersi, jak to jest, zdaje mi się, w zwyczaju u tych małpolutów, gdy sprawy ich nie idą jak po maśle. Widok był trochę onieśmielający, mimo to przeważało we mnie, rzecz dziwna, uczucie nie strachu, lecz wzmożona miłość ku April June. Zrozumiałem bowiem, że dziewczyna, która myśli poważnie o małżeństwie z mężczyzną o takiej gębie, zdarza się jedna wśród miliona.

Zacisnął pięść i zbliżył się do mnie o krok.

— Radzę ci jednak ustąpić.

— Powiedziałem, że nie powiem, i nie powiem.

— A jeżeli ja tobie dam fangę w nos?

— Możesz spróbować.

— Taki bohater, co? A co byś zrobił, gdybyś dostał?

— Zawołałbym na pomoc. — powiedziałem spokojnie. Wskazałem ręką ulicę. — I rzecież widzisz, że nie jesteśmy sami. Patrz, oto ten chłopiec, stojący tam, pod latarnią. Jedno twoje uderzenie, jeden mój krzyk a poleci jak wiatr po polię.

Ale słowa moje wywarły na nim mniejsze wrażenie, niż się spodziewałem. Według mnie powinien wyglądać nieco przestraszony. Ale nic podobnego. Nie przejął się ani trochę moją groźbą. Przeciwnie, zauważyłem, że uśmiecha się jakoś brzydko, jak gracz przy stole bridżowym, kładący na stół asa, o którego posiadanie nikt go nie podejrzewał.

— To twój przyjaciel?

— Nie, nigdy go przedtem nie widziałem. Nie wątpię jednak, że jest dość uspołeczniony, aby stanąć w obronie bitego obywatela nawet jeżeli ofiara nie jest mu osobiście znana.

— Podejrzanie wyglądające indywiduum.

C. Z. n.

Czy uda się użyźnić pustynne kontynenty

Wszelkie życie na ziemi uzależnione jest od wody. Wszystkie pustynie stanowią martwe obszary, gdzie rzadkie ślady życia koncentrują się jedynie w oazach, posiadających źródła lub studnie. Pustynie nie są jednak absolutnie pozbawione dopływu wilgoci w postaci deszczów, padających z rzadka nawet na Saharę i na pustyni australijskiej. Przeciętnie przeciągają nad tymi obszarami kilka razy na rok silne burze w niektórych miejscach, powodując nawet powódź. Po kilku jednak godzinach woda wsiąka w suchy i rozpalony grunt i paruje tak szybko, jak się pojawiła.

Woda zaskórna.

Deszcze więc nie mogą w żadnym wypadku stanowić źródła wilgoci dla pustyni, która może otrzymywać ją jedynie z dalszych okolic. Egipt i większa część Sudanu są w istocie oazami, nawodnionymi ręką ludzką dzięki Nilowi, czerpiącemu wodę z dalekich podzwrotnikowych okolic. Na krańcach Sahary istnieje cały szereg oaz, zawdzięczających swój byt górskim strumieniom.

Drugim źródłem wilgoci na pustyni jest woda zaskórna, która płynie pod ziemią z krańców, gdzie padają deszcze. Woda taka obiera sobie często drogę przez zasypane doliny rzeczne, które obfitowały w nią przed wielu tysiącami lat. Profesor Frobenius dowiódł, że Sahara była gęsto zaludniona w środkowej epoce kamiennej. Pomiędzy ósmym i czwartym tysiącleciem przed Chrystusem przestrzeń pomiędzy Atlantyką i morzem Czerwonym była kwitnącym krajem. W Saharze padały obfite deszcze, nie zbywało na rzekach i jeziorach, lasach i stepach. Nil płynął o 150—200 kilometrów dalej na zachód. Obecnie jedynie badacze mogą rozpoznać koryto Praniłu.

Badania Amerykanina Bramana stwierdziły, że przez Saharę płynęło 166 rzek. Wykryto również na głębokości 120 metrów ślady dwóch wielkich prądów zaskórnych. Było więc zupełnie możliwe nawodnienie wielkich przestrzeni tej pustyni.

700.000 palm.

Zbiorowiska wody na krańcach Atlasu pochodzą częścią z deszczów, częścią z bija-

nych spod ziemi gorących źródeł. Dookoła tych wód leżą liczne oazy. Stwierdzono w wielu miejscach, że nawodnienie lasów daktylowych datuje się jeszcze z czasów rzymskich. Wielkość oaz zależy od ilości wody, znajdującej się na ich obszarze, która jest jednocześnie głównym wskaźnikiem przy ocenie i wartości gruntu. Oazy produkują zboże, daktyle, brzoskwinie, figi, jabłka granatu i pomarańcze.

Oazy na krańcach Atlasu są prawdziwymi zakątkami rajów. Cztery największe leżą już na obszarze pustym. Liczba hodowanych tam palm daktylowych wynosi 700.000. Dostarczają rocznie do 30 milionów kilogramów owoców. Na oazach tych domy stoją na krańcach, graniczących z pustynią, nawodnioną bowiem ziemia jest zbyt cenna aby mogła być użyta pod zabudowania.

Twarda praca.

Tam, gdzie woda nie tryska z ziemi w postaci źródeł, lecz występuje jako woda zaskórna, mieszkańcy toczą ciężką walkę z piaskiem. Palmy rosną w dołkach, wykopanych w piasku, który zasypuje je wciąż, pędzony wiatrem.

Odgarnianie piasków trwa czasami przez długie miesiące, zależnie od siły i kierunku wiatrów. Jeszcze cięższą jest praca osadników, gdy woda zaskórna znajduje się na znacznej głębokości.

Niebezpieczne wiercenia.

Już na długo przed Chrystusem wiele oaz w Saharze zawdzięczało swoją urodzajność studniom artezyjskim, których głębokość dochodziła do 350 metrów. Studnie takie istniały w oazach, leżących w pobliżu Teb i Dachel. Mieli je wywiercić Egipcjanie, którzy słynęli ze sztuki wiertniczej w całej Berberii i nawet w Persji. Dziś jeszcze mieszkańcy północnych krańców pustyni libijskiej kopią głębokie studnie z narażeniem życia według metod przodków. Kolumna robotnicza składa się z kopaczy i nurków. Przywódca kolumny wyznacza miejsce studni. Następnie kopacze wyrzucają ziemię na głębokości od 40 do 80 metrów. Sącząc wodę usuwają, jako „złą”. Gdy kopacze dosięgli warstwy, nieprzepuszczającej wody, przestają kopać i zaczy-

nają umawiać się o „cenę krwi”. Jest to zapłata dla kopacza, który przebijie twardą warstwę, co połączone jest z niebezpieczeństwem dla życia robotnika, o ile woda tryska nie z wielką siłą i napętni szybko wykop. Gdy woda zawiera dużo piasku, następuje kolej pracy nurków, którzy muszą czasami wyczerpać dziennie do 200 litrów piasku, zanim zaczną tryskać czysta woda.

Podziemny Nil.

Gdy Francuzi zajęli w połowie zeszłego stulecia Algier, odkryli na zachodnim krańcu Sahary dolinę, długą na 150 kilometrów, gdzie na głębokości 50 — 80 metrów pod ziemią znajdowała się „artezyjska” woda, którą nazywali „podziemnym Nilem”. Arabowie kopali tam swoje „artezyjskie” studnie. Lecz młodzi ludzie nie chcieli narażać życia za „cenę krwi”. Tubylcy obawiali się, że za dzień, a najwyżej piętnaście lat urodzajna dolina zamieni się w pustynię z braku wody. Francuzi chcąc zaskarbić sobie przychylność Arabów, sprowadzili z Francji narzędzia i rzemieślników do kopania artezyjskich studni. Na głębokości 52 metrów natrafili na wodę o temperaturze 26 stopni Celsjusza. Arabowie byli zachwyceni sztuką Francuzów i pierwszą studnię nazywali „źródłem pokoju”.

Jezioro na pustyni.

Przed trzydziestu z górą laty Australia przeżyła dużą sensację. Podczas jednego wiercenia natrafiono na głębokości 400 metrów na wodę, bijącą z taką siłą i w takiej obfitości, że w krótkim czasie utworzyło się jezioro, długie na dwa kilometry i szerokie prawie na kilometr. Woda znęcała zwierzęta i tubylców, którzy osiedli tam, spodziewając się żyć z polowania. Pojawiły się też masy nurkujących kaczek. Po dziś dzień nie zbadano jeszcze, skąd się wzięły i w jaki sposób odkryły nowe jezioro.

Woda umożliwia życie i nadaje sens istnieniu naszej ziemi. Stanowi skarb, uporczywie poszukiwany w suchych okolicach świata. Wiele ważkich danych skłania do przypuszczenia, iż okolice te nie są pozbawione niezbędnej wilgoci i z czasem przestaną uchodzić za obszary, wykluczone z zasięgu życia.

RODA-RODA.

Przyjaciel z lat dzieciennych

Czy zdarzyło się wam kiedyś, że obcy człowiek trzepnął was ręką po ramieniu i zawołał:

— Hallo, jak się masz, stary?!

— Otóż — mnie właśnie zdarzyło się wczoraj coś podobnego.

— Hallo — krzyknął nieznajomy, waląc mnie z całej siły w ramię. — Jak się masz stary?

Co się robi w takich wypadkach. Uchyła się uprzejmie kapelusza i mówi:

— Pardon, najwidoczniej pomylił się pan! Tak właśnie zrobiłem.

— Nonsens! — zawołał nieznajomy i znów trzepnął mnie po ramieniu, tym razem mocniej, — Na imię ci Artur, prawda?

— Bardzo mi przykro — odparłem, krzywiąc się trochę z bólu pod wpływem serdecznego przywitania — ale Teodor. Już od urodzenia.

Puknął się w czoło i, wybuchnął hałaśliwym śmiechem:

— Ależ tak! Naturalnie! Teodor, Teoś! Jesteś moim najlepszym przyjacielem lat dzieciennych. Teoś Piffel!

— Pardon — wtrąciłem nieśmiało, nie spuszczać oczu z jego ręki, która groźnie podnosiła się znowu do nowego gestu serdeczności. — Pan się jednak myli. Nie nazywam

się Piffel, tylko Proff. I to, również od urodzenia.

Trach! Nowy cios omal nie przygniótł mnie do ziemi. A potem rozległ się krzyk, od którego drżeli przechodnie:

— Proff! No naturalnie, Proff! Boże, jakim cudem wpadł mi na myśl ten kretyń Piffel. Moja pamięć!... Zeby swego jedynego, najlepszego kolegę!... Zabydźmy nazwać Pifflem! A przecież wyrosliśmy po społu na cu dnej uliczce Klonowej!

— Na Klonowej? No, więc mimo wszystko proszę mi wybaczyć, ale to wyraźna pomyłka! Bo przede wszystkim nie przypominam sobie pańskiej twarzy! A po drugie przysięgam, że nie wychowałem się na Klonowej — lecz na Górnym Dunaju.

— Racja! Na Górnym Dunaju! Na Klonowej mieszkałem dużo później. No, więc uspokój się, stary przyjacielu!

— Jak się wieszcie twojej siostrze?

— Mojej siostrze? Za pozwoleniem, nigdy nie miałem siostry!

— Prawda, nie miałeś siostry! Ale za to brata?...

— Tak, mam brata...

— No widzisz? Wszystko się zgadza. Słowo daję, że mógłbyś być trochę bardziej uprzejmy.

No pięknie. Powiedziałem mu wręcz: „Moje uszanowanie!” Oburzył się oczywiście i powtórzył, przedrzeźniając mnie:

— Moje uszanowanie! Moje uszanowanie! Brr, co za formalista! Powiedz, czy wszyscy urzędnicy bankowi są tacy sami?

— Urzędnicy bankowi? Nie wiem, jak to pan rozumie! Nigdy nie byłem urzędnikiem bankowym! Zajmuję się literaturą!

Objął mnie rozentuzjamentowany.

— Powieściopisarz! Naturalnie, że wiem o tym! Bankowcem nazwałem cię tylko dla ka wału! Czytałem z prawdziwą rozkoszą twoją powieść „Czterech grenadierów”!

— Jak długo żyję, nie napisałem powieści pod tym tytułem!

— A jednak! Sam ją przecież czytałem!

W tym miejscu poniosły mnie nieco nerwy.

— Nie! — ryknąłem. — Ostatecznie wiem lepiej, jakie powieści napisałem!

— No więc wymień jeden z tytułów!

— „Miłość w aucie”...

— Właśnie! „Miłość w aucie”! Tę powieść miałem na myśli. Popłatałem tylko axto z grenadierami... Wyobraź sobie, że zrobiłem szaloną karierę! Zgadnij, czym jestem? Dyrektorem generalnym wytwórni „Mewo Goldwyn Mayer”!

— Generalny dyrektor „Metro”...

— Goldwyn Mayer! — dokończył, Spółka Akcyjna. Przyjechałem do Wiednia, żeby zakupić kilka powieści. Oczywiście, bierę pierwszą od ciebie. Nie masz pojęcia, jaki mam sen

Z PRASY ŻYDOWSKIEJ ŻYDZI A UKRAJNCY W POLSCE

„Der Moment“ zamieszcza artykuł posła dra Gotlieba pt. „Oenerowskie pikiety, żydowskie sklepy, ukraińscy klienci“. Autor stwierdza, że gdy zaczęło u nas wysuwać hasło spolszczenia handlu i rzemiosła, pewne truności nasuwało jego sformułowanie polityczne. Nie można było mówić o dążności do rozszerzenia pozycji narodu polskiego, skoro są w Polsce Ukraińcy, Białorusini i Niemcy, których protest mógłby brzmieć mocniej, niż sprzeciwy słabej mniejszości żydowskiej. Gdyby znów przyjąć do spółki i mniejszości, to całe hasło zostałoby rozwodnione i nie mogłoby wytrzymać konkurencji frazesów ultranacjonalistycznych. Nic mniejsze trudności nasuwałoby przeniesienie się na teren zróżniczkowania wyznaniowego. Ukraińcy nie są katolikami, a Białorusini chrześcijanami też nie. Mówić ogólnikowo o chrześcijaństwie jest trochę niewygodnie. Pojawiają się wówczas wersety z Pisma Świętego i dezawuuja całą akcję. Próbowano wprawdzie lansować stanowisko pokrewieństwa słowiańskiego, spostrzeżono jednak wkrótce, że w chwili obecnej enuncjacje o solidarności słowiańskiej wywołują ironiczne uśmiechy. Słowem próbowano tak, i inaczej, aż wreszcie ograniczono się do prostego hasła: „Odebrać Żydom“. Na to nie trzeba terminologii politycznej. Wystarczy napisać smolą na parkanie „precz z Żydami“, a reszta przyjdzie już sama. Dorobi się politykę, a nawet całą socjologię. Spekulowano przy tym, i nie bez pewnych podstaw — na przychylnie stanowisko niektórych mniejszości, lub ich części. Rachunek był prosty: gdzie jest w Polsce żywioł etnograficzny, który nie dałby się złapać na wędkę nagonki przeciwżydowskiej? Ukraińcy i Białorusini musieliby być aniołami, aby się nie zarazić agitacją antysemitką. Aniołów zaś na ziemi nie ma. Są tylko ludzie.

Sprawa wzięła jednak inny obrót — pisze dalej autor. — Trwało to wprawdzie trochę dłużej, ale wreszcie nastąpiło. Ukraińcy odczuli prawdziwy smak akcji „owszemowej“ i pikiet. Nie wstydzą się i mówią o tym otwarcie.

„Cały artykuł poświęcił tej sprawie w „Dile“... poseł dr Baran. Ten normalizator spostrzegł, że akcja przeciwko mizernym zarobkom żydowskim, przeciwko żydowskim kramarzom i straganiarzom nie jest bynajmniej działalnością normalizacyjną, lecz czymś wręcz przeciwnym. Z gniewem i rozgoryczeniem opowiada Ukrainiec o tym, jak chłop ukraiński utracił wolność konsumenta, jak mu się przeszkadza w zakupach, lub zmusza do kupowania nie tam, gdzie chce, lecz tam gdzie chcą pikiety. Poseł ukraiński spostrzegł, że pikiety stanowią nie tylko pogwałcenie elementarnych praw pikie-

tyment do czasów młodzieńczych i do Górnego Dunaju. Nie tak, jak pewni ludzie...

— Wybacz — szepnąłem głęboko zawstydzony — pamiętasz chyba, że zawsze odznaczałem się fatalną pamięcią do ludzi. Ale teraz przypominam sobie...

Rozpromienił się cały i zawołał triumfalnie:

— No więc gadaj, kim jestem

— Egger Antos! — palnąłem na los szczęścia.

Grzmotnął mnie z uciechy po ramionach.

— Nie Egger, tylko Eggerth! — poprawił. — A widzisz, żeś mnie poznał! A teraz szykbo załatwimy sprawę twojego honorarium. Słuchaj. Czy wystarczy ci dziesięć tysięcy dolarów?

— Jak już, to już... — pomyślałem zamroczony. — Hm., dziesięć tysięcy to raczej za mało...

— Dobrze, dobrze! Piętnaście, ale ani grosza więcej! Kiedy chcesz dostać czek? Jutro? Dobra jest! Będzie na ciebie czekał w hotelu „Imperial“. Wszystko załatwione, daj łapę, prachu! Hm, cóżem ci chciał jeszcze powiedzieć...? Aha, słuchaj, o tej porze nie chcą mi nigdzie zmienić studolarowego banknotu. — Przez te ograniczenia dewizowe, psia kro-

Hel przestanie być półwyspem

Projekt budowy kanału, łączącego w. elki Bałtyk z ł. zw. małym morzem

Z Warszawy donoszą: Oddawna był już wysuwany projekt przekopania półwyspu Helskiego, co przyniosłoby duże korzyści rybakom udającym się z zatoki Puckiej na połowy w kierunku zachodniego Bałtyku. Projekt wybudowania kanału, któryby połączył Zatokę Pucką z Bałtykiem po przez Hel, nabral obecnie aktualności w związku z wybudowaniem pierwszego wielkiego portu rybackiego w Władysławowie. Projekt ten rozważany jest konkretnie w łonie czynników miarodajnych, bowiem port Władysławowo powoduje ogromne ożywienie i rozrost Wielkiej Wsi, która w niedługim czasie będzie miastem drugim po Gdyni co do wielkości na wybrzeżu.

Wybudowanie kanału jest konieczne, albo-

wiem statki rybackie udające się z Pucka, Jastarni, Gdyni, a nawet Helu, na połowy na zachodnią część Bałtyku względnie na dalekomorskie połowy w okolicach Skageraku, muszą obecnie opływać półwysp Helski, co w znacznym stopniu podraża koszty połowów (paliwo i czas). Strata czasu wpływa również ujemnie, przedłuża bowiem transport ryb po połowach, co czasem grozi zepsuciem się ryb.

Wybudowanie kanału w związku ze spodziewanym rozrostem Władysławowa okazałoby się konieczne z uwagi na to, że ten wielki port rybacki będzie wymagał szybkiej i dogodnej komunikacji wodnej ze wszystkimi miejscowościami na polskim wybrzeżu morskim.

Nowy sensacyjny proces w Oświęcimiu

Oświęcim, 10. 5. (Few.) Nie przebrzmiały jeszcze echa wyroku mocą którego skazany został na 5 lat więzienia b. asystent pocztowy Nosal, bohater głośnej kradzieży około 50.000 zł., dokonanej w dworcowym urzędzie pocztowym w Oświęcimiu II., a już druga, nie mniej sensacyjna afery w tym samym u-

townego handlarza, lecz także zamach na wolność obywatelską każdego kupującego. Polityk ukraiński wyciąga jeszcze inne wnioski, o zakresie o wiele szerszym, niż sklep, stragan i pikiety.

„Mówiliśmy to zawsze, zawsze wskazywaliśmy, że jeśli dzieli się obywateli na nierówne kategorie, to my nie będziemy przy tym jedynymi poszkodowanymi. Ale antysemityzm to opium, które odurza ludzi, usypia ich, czyni ich w najlepszym razie obojętnymi. Antysemityzm zdołał w ostatnich latach zburzyć naturalne poczucie wspólnoty interesu wśród mniejszości. Również Ukraińcy byli przez czas pewien oziępli, sztywni, obojętni.

Wystąpienie dra Barana posiada wielkie znaczenie. Nie może ono pozostać jedynie enuncjacją publicystyczną. Może ono mieć też następstwa konkretne i musi je mieć. W przeciwnym razie dr Baran będzie zmuszony pisać jeszcze inne artykuły w tym samym duchu, gdy już bynajmniej nie będzie mowa o Żydach, lecz wyłącznie o Ukraińcach“.

Boją się ludziska... No więc, chciałbym, żebyś mi pożyczyl do jutra pięćdziesiąt szylingów. Oddam ci, kiedy wpadniesz po czek...

Teraz po raz pierwszy od chwili, kiedyśmy zaczęli rozmowę, zdenerwowałem się naprawdę.

— Nie! — mówię — Bardzo mi przykro! Z zasady nie pożyczam forsy. A już o pięćdziesiąt szylingach w ogóle nie ma mowy.

Spojrzał na mnie wybałuszonymi oczyma i nagle nowy cios spadł na moje nadwyrężone ramiona:

— Co? — ryknął — Nie chcesz mi pożyczyc do jutra głupich pięćdziesiąt szylingów? — Mnie, twemu najlepszemu przyjacielowi, Antosowi Eggerthowi z Górnego Dunaju, który z dobrego serca kupuje od ciebie idiotyczne gryzmoły za piętnaście tysięcy dolarów? I masz czelność powiedzieć mi to w oczy? Człowieku, jesteś największym durniem i gburem jakiego kiedykolwiek nosiła ziemia!

Co robić? Dałem mu pięćdziesiąt szylingów bo nie był bez racji i wprawił mnie w nielada zakłopotanie. Niestety, następnego dnia powie dziano mi w hotelu „Imperial“, że żaden Antos Eggerth nigdy tam nie mieszkał. Prawdopodobnie w rozlęgnięciu podał mi inną nazwę hotelu.

rzędzie w Oświęcimiu będzie wkrótce przedmiotem rozprawy sądowej.

„Bohaterem“ jej jest funkcjonariusz ambulansu 39-letni Andrzej Piwowarczyk. Policja po mozolnych obserwacjach przytapała Piwowarczyka w chwili, gdy wykradał z listu zawarte w nim dolary. Dalsze dochodzenia policyjne wykazały, iż Piwowarczyk uprawiał swój nieczyny proceder już od r. 1936. Piwowarczyk prowadził hulaszczy tryb życia i przez karygodne swoje czyny unieszczęśliwił obecnie żonę i ośmioro dzieci. W celu wymiany kradzionych czeków dolarów, Piwowarczyk posługiwał się 35-letnim Stanisławem Korbelem i 39-letnim Janem Żyją, robotnikiem z Oświęcimia.

Józefina Baker w Warszawie

Warszawa, 10. 5. PAT. Wczoraj w Teatrze Wielka Rewia rozpoczęła serię gościnnych występów słynna gwiazda music hallów paryskich Józefina Baker, wraz ze swym zespołem.

Słynna artystka odbywa obecnie tournée w towarzystwie męża swego p. Jean Lion, którego poślubiła przed pięcioma miesiącami. Jest to więc jednocześnie jak gdyby podróż poślubna artystki po której zamierza ona całkowicie wycofać się z teatru, i poświęcić się życiu domowemu.

Pani Baker zabawi w Warszawie 4 dni, po czym udaje się na występy do Krakowa, Lwowa, Poznania, Katowic, Wilna i Łodzi.

Z Polski wyjedzie na tournée do innych krajów, a w pierwszym rzędzie do krajów skandynawskich.

Obecny program występów artystki składa się wyłącznie z najnowszych kreacji artystki. Wykonywa ona trzy tańce i walca, taniec amerykański i oryginalny taniec afrykański, Kon-go.

Emigracja żydów austriackich

Wiedeń, 10. 5. (PAT) Jak donosi „Bruenner Tagesbote“ w Wiedniu ma wkrótce rozpocząć się emigracja Żydów do Meksyku. Według tego pisma, czynione są przygotowania do odejścia pierwszego transportu około 5 tys. wiedeńskiej młodzieży żydowskiej. Należy zauważyć, że niezależnie od poczynań prywatnych, czynniki oficjalne przygotowują uregulowanie zagadnienia emigracji żydowskiej. W najbliższych dniach spodziewane jest wydanie odpowiednich zarządzeń.

* * *

Wiedeń, 10. 5. (PAT) W lokalu wiedeńskiej żydowskiej gminy wyznaniowej umieszczono ogłoszenie, że Żydzi wiedeńscy mogą zgłaszać się po formularze w sprawie emigracji żydowskiej z Austrii.

Nowy rektor Uniw. Jag.

Nowy rektor U. J. prof. dr Tadeusz Lehr - Splawiński, urodził się w Krakowie, 20 września 1891 r. Doktorat filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim uzyskał w roku 1913. W latach 1914 do 1916 był profesorem gimnazjalnym w Zakopanem, a od roku 1917 do 1919 w Krakowie. Dnia 1 kwietnia 1918 r. prof. Lehr - Splawiński habilituje się na Uniwersytecie Jagiellońskim z zakresu filologii słowiańskiej. Od kwietnia 1919 do kwietnia 1922 jest prof. nadzwyczajnym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, a od listopada 1929 profesorem filologii słowiańskiej w Krakowie.

W roku 1927 został prof. Lehr - Splawiński mianowany członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności, w roku zaś 1935 członkiem czynnym. Poza tym prof. Lehr - Splawiński jest członkiem Bułgarskiej Aka-

demii Nauk i Instytutu Słowiańskiego w Pradze.

Działalność naukowa rektora Lehr - Splawińskiego obejmuje przeszło sto prac z zakresu gramatyki porównawczej języków słowiańskich. W szczególności prof. Lehr - Splawiński oddawał się studiom nad narzeczami wymarłych Słowian lechickich. Na szczególne wyróżnienie zasługuje „Gramatyka połabska” (Lwów 1929) oraz „Gramatyka staro-cerkiewno - słowiańska” (dwa wydania). Poza tym prof. Lehr - Splawiński jest autorem całego szeregu rozpraw naukowych w czasopiśmie naukowych, pisał również podręczniki szkolne m. in. „Gramatykę polską” dla szkół średnich. Prof. Lehr - Splawiński jest współredaktorem wydawanego w Krakowie „Rocznika sławistycznego”. Od szeregu lat pełni prof. Lehr - Splawiński funkcje prezesa Towarzystwa Słowiańskiego w Krakowie.

Możemy rozmawiać z Litwą od dnia dzisiejszego

W sobotę nadeszły dla urzędów pocztowych i telekomunikacyjnych w Kownie polskie książki telefoniczne Warszawy oraz wszystkich innych urzędów telefonicznych Polski.

W Kownie przyjmowanie zamówień na roz-

mowy telefoniczne z Polską rozpoczęło się już w nocy z poniedziałku, 9 bm. na wtorek, 10 bm. o godz. 0.1.

Korespondencja pocztowa będzie przyjmowana dnia 10 bm. od godziny 8 rano.

Koszty utrzymania w kwietniu wzrosły o jeden procent

Wskaźnik kosztów utrzymania w Warszawie, obliczony przez Główny urząd statystyczny dla rodzin pracowników umysłowych, wykazał w kwietniu, w porównaniu z marcem, wzrost o 1,0 proc. a w porównaniu z 1928 r. przyjętym za sto, wskaźnik ten wynosił w kwietniu 63,3 w tym żywność 53,1 (w porów-

aniu ze wskaźnikiem za marzec o 2,8 proc. więcej), oraz odzież i obuwie — 57,6 (o 0,1 proc. więcej).

Wszystkie pozostałe pozycje, a więc opał i światło (70,2), mieszkanie (72,7) alkohol i tytoń (97,7), higiena i zdrowie (69,5) i inne wydatki (82,6) nie ujawniły zmian.

Student filozofii i literat oskarżony o działalność komunistyczną

W najbliższych dniach przed Sądem okręgowym w Tarnowie znajdzie się ciekawa sprawa, którą miała być rozpatrywana przez trybunał przysięgłych.

Na ławie oskarżonych zasiądzie b. student filozofii U. J., Józef Łabuz, współpracownik niewychodzącego już w Krakowie komunizującego pisma „Życie chłopskie”. Akt oskarżenia zarzuca Łabuzowi, że był płatnym agentem Kominternu dla powiatów: wadowickiego, dąbrowskiego, tarnowskiego i mieleckiego,

organizując tzw. lewicę chłopską w stowarzyszeniach „Samopomoc chłopska”.

Obrońca oskarżonego adw. dr R. Skowroński, zgłosił do sądu wniosek o dopuszczenie świadków odwodowych w osobach literatów: L. Kruczkowskiego, W. Zechentera, A. Polewki i poety M. Czuchnowskiego, na stwierdzenie okoliczności, iż oskarżony żyjąc w skrajnej nędzy, utrzymywał się z pisania okolicznościowych artykułów do pism chłopskich.

Prof. Banachiewicz w Helsinkach

W Helsinkach odbył się obchód stulecia fińskiego Towarzystwa Naukowego. Delegatem polskiej Akademii Umiejętności na tę uroczystość był prof. Tadeusz Banachiewicz, dyrektor obserwatorium krakowskiego, który reprezentował również Towarzystwo Naukowe Warszawskie oraz wygłosił odczyt w politechnice o swych ostatnich pracach naukowych. Najliczniej reprezentowane były kraje skandynawskie, zwłaszcza Szwecja i Norwegia, ale przybyli też uczeni z Anglii, Włoch i Węgier.

Z Polski złożył również adres w imieniu uniwersytetu J. Piłsudskiego poseł polski w Finlandii p. H. Sokolnicki.

Strajk w Niedźwiedziej Górze

Onegdaj zakończył się strajk w Niedźwiedziej Górze. Insp. Pracy na konferencji spisał

protokół, w którym zostały oznaczone punkty, dotyczące likwidacji strajku i gwarancji dla robotników. Właściwa umowa zbiorowa ma być podpisana w dniu 10 bm.

Tajemniczy napad na cmentarzu rakowickim

Na cmentarzu rakowickim została wczoraj napadnięta 52-letnia Stanisława N., żona emeryta kolejowego. Gdy przebywała na cmentarzu, napadł ją jakiś opryszek, który ugodził ją w głowę, tak, że musiano wezwać lekarza. Policja prowadzi w sprawie tej dochodzenia.

Wypadek w fabryce czekolady

W fabryce czekolady „Wanilia” przy ul. Targowej w Krakowie zdarzył się o godz. 9.30 przedpoł. tragiczny wypadek. Robotnik 29-letni Józef Morys, zam. w Borku Fałęckim, doznał zmiążdżenia palców u ręki lewej. Pogo-

ZGRZYTY.

TESTAMENT

Gdy dziś gazety przeczcił,
Zrozumcie mych uczuć gamę:
Ktoś, zanim z Rzymu powróci,
— pisze testament!

Nie wiem: dla pustej parady,
Czy przyszłość czuje złowrogą?
Może mu spieszno doprawdy
— zdążyć za Gogą...

Nasuujących się wierszy
W słowa ubierać nie trzeba:
Każdy w swych myślach najszczer-
szych
— sam je dośpiewa...

ZMO-RA.

W razie ratunkowe opatrzyło go i przewiozło do szpitala.

Oszukańcze manipulacje

Na ławie oskarżonych w sądzie krakowskim zasiadli dziś Jan Kara, urzędnik kolejowy z Wieliczki oraz trzech robotnicy firmy Periberger w Książu — Stanisław Fanaś, Józef Pawlak i Jan Mandel, oskarżeni o oszukańcze manipulacje przy wyładowaniu skór.

—oo—

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Wtorek, godz. 8. wiecz. „Pan ministrowi”

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Kombatanci”

APOLLO: „Pepe Le Moko” (Jean Gabin, Mi-relle Ballin)

ATLANTIC: „Byłam śpięciem” wg. sztuki teatralnej „Fraulein Doktor” (Dita Parlo) i „Lekarz pięknych kobiet” (L. Young, W. Baxter)

BAGATELA: „Caranga” oraz rewia.

LOPP: Trójka hultajska (Sieleński, Woliński).

PROMIEN: „Ubóstwiana” z Martą Eggerth.

STELLA: „Płomienne serca”

SZTUKA: WRZOS.

UCIECHA: „Fortancerki”

WANDA: „Manewry huzarskie”

—oo—

Radio na dziś

Kraków, 10. 5. Godz. 15.25 Wiad. gospod. 15.45 „Zagadki muzyczne” audycja dla dzieci starszych w opr. Ady Arzt i T. Seredyńskiego; 16.05 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych; 16.05 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych; 16.15 Muzyka popularna w wyk. orkiestry Rozgłośni wileńskiej pod dyr. Wł. Szczepańskiego; 17 Pogadanka aktualna; 17.10 Mickiewicz i Maryla w Bolesienkach — odczyt K. Kleniewicza; 17.25 Przerwa; 17.30 „Polskie pieśni o wiośnie i miłości”. Wykonawcy: Aniela Szlemińska (sopr.), Janusz Popławski (tenor), Małg. ork. P. R. pod dyr. Zdz. Górczyńskiego i chór P. R. — transmisja do Londynu; 18 Miedź w Polsce — Pogadankę wygł. dr K. Maślankiewicz; 18.10 Wiadomości sportowe; 18.25 Polska pieśń choralna. Wyk.: Męski i mieszany chór urzędników wojskowych pod dyr. Kontora; 18.45 Program na dzień nast.; 19.10 „Powieść czy reportaż” dialog literacki w opr. Wacł. Rogowicza; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 „Kalejdoskop”. Wyk.: Kr. Janowska (sopr.), Jan Zaskolny (tenor), Wł. Duliński (harfa), J. Harald (fort.). Trio smyczkowe Rozgł. katowickiej i śląski kwartet ludowy (Schrammel); 20.45 Działanki wieczorne i pogadanki aktualna; 21 Koncert symfoniczny. Wykonawcy: orkiestra symfon. Pomorskiego Tow. Muzycznego pod dyr. Lucjana Guttry i Kazimiera Wilkomirski (wiel.); 22 Muzyka taneczna w wyk. Małej orkiestry PR. pod dyr. Eda Gorazńskiego; 22.50 Ostatnie wiadomości datunka wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteor.; 23—23.30 Muzyka z płyt.

Z ZAŁOBNEJ KARTY. W Bilcu Złotym zmarła, przeżywszy lat 70, ś. p. Eugenia z Wyłężyńskich primo voto Hordziejewska, secundo voto Głowańska, matka mgr. Hordziejewskiego, referenta prasowego krakowskiego Starostwa Grodzkiego. Rodzinie ś. p. Zmarłej towarzyszy szczere współczucie.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

EUROPA - ANGLIA

Mecz piłkarski 26 października w Londynie

Londyn, 10. 5. Angielski Związek Piłkarski ostatecznie przyjął propozycję zarządu FIFA rozegrania meczu piłkarskiego pomiędzy repre-

zentacją Europy a reprezentacją Anglii.

Mecz ten odbędzie się w Londynie 26 października b.r. i stanowić bę-

dzie najważniejszą część uroczystości jubileuszowych, jakie w r. b. obchodzi piłkarstwo angielskie z okazji 75 lat istnienia Związku.

EMIGRANT POLSKI W REPREZENTACJI BRAZYLII

Jak się dowiadujemy, w piłkarskiej reprezentacji Brazylii, która grać będzie w Strassburgu o mistrzostwo świata z Polską, znajduje się piłkarz polskiego pochodzenia — Barteczko, który występuje pod pseudonimem Patesco.

Warto nadmienić, że w prasie brazylijskiej ukazały się wzmianki, krytykujące szefów drużyny Brazylii za to, że nie uwzględnili oni w reprezentacji jednego z najlepszych bramkarzy brazylijskich, Polaka z pochodzenia — Tadeusza Boguszewskiego.

28 ANGLIKÓW PRZYJEŻDZA DO KATOWIC

Przed meczem wicemistrz za Anglii ze Śląskiem

Konsulat Rzeczypospolitej w Londynie zaawiadomił Śląski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, że drużyna Wolverhampton Wanderers otrzymała zezwolenie na wyjazd do Polski. Anglicy przyjadą do Katowic po meczu w Budapeszcie, 17 maja o godz. 6.34.

Wolverhampton jak wiadomo w sobotę zdobył wicemistrzostwo Anglii. Mistrzem został

Arsenal, który bezpośrednio po ostatnim meczu udał się na tournée po kontynencie. Pierwszy mecz rozegrali londyńczycy w Rotterdamie i ponieśli porażkę z Feyencord w stosunku 0:1.

Ekspedycja Wolverhampton, która przyjeżdża do Katowic, liczy 28 osób. Anglicy pierwszy mecz rozegrają w Pradze.

Makkabi na pierwszym miejscu w Lidze Okręgowej

Podana przez nas wczoraj tabela Ligi okręgowej w Krakowie nie uwzględniała trzech meczów, rozegranych w dniu 3 maja w Krakowie. Po uwzględnieniu tych meczów Makkabi ma 22 punkty i znajduje się na pierwszym miejscu w tabeli.

Stan rozgrywek w lidze śląskiej z uwzględnieniem Dębu

	gie	pkt.	st. br.
Śląsk	6	11	19:3
Dąb	5	9	11:3
Concordia	6	9	20:19
Naprzód	4	6	13:7
Czarni	5	4	8:5
Chorzów	4	4	13:12
Słowian	5	4	6:15
Policyjny K. S.	5	3	8:12
Wawel	5	2	5:9
KS. 06	4	2	7:15
Ślavia	5	0	2:11

EKS pokonany przez TP Giszowiec

W niedzielę rozegrano w krytej hali pływakiej w Giszowcu mecz pływacki pomiędzy EKS-em Katowice a TP Giszowiec. Niemcy wystąpili bez Karliczka I w rezultacie spotkania przegrali 45:41 pkt. W spotkaniu piłki wodnej, które również liczyło się do punktacji meczu wynik był remisowy.

W poszczególnych konkurencjach uzyskano wyniki:

200 m. st. dowolny: 1) Jędrysek TPG czas 2:35 min., 2) Karliczek II EKS 2.40.

100 m. st. klas.: 1) Bogut EKS — 1.22, 2)

Rusin EKS 1.22,0 3) Bochynek TPG 1.28.

100 m. st. dow.: 1) Jędrysek TPG 1.07, 2) Jankowski EKS czas 1.09.

100 m. na wznak: 1) Kulawik TPG 1.26, 2) Karliczek II EKS 1.27

Skoki: 1) Majs — TPG 37.02 pkt 2) Jędrysek TPG 33.62 pkt. 3) Baczyński EKS 22.22 pkt.

3×100 st. zmiennym 1) EKS 4.08 2) TPG 4.11

5×66 m. st. dow.: TPG 3.46 2) EKS 4.4.

Mecz piłki wodnej: EKS—TPG 4:4 (0:0)

Obsada sędziowska na najbliższe mecze

Na mecze ligowe wydział spraw sędziowskich PZPN wyznaczył następującą obsadę sędziowską: 15 maja Wisła—Ruch, p. M. Walczak, Warszawianka—Śmigły p. Sawaryn, ŁKS—Polonia p. Staliński, Pogoń—Warta p. Lange, AKS—Cracovia p. Szyba.

Wyznaczono również obsadę sędziowską na pierwszą rundę zawodów o puchar Polski w dniu 22 maja, a mianowicie: Wołyń—Stanisławów p. Strzelecki, Polesie—Warszawa, p. G. Sznajder, Białystok—Wilno p. Sonnenschein, Zagłębie—Łódź p. Laband, Pomorze—Poznań p. Andrzejak, Lublin—Lwów p. Pichelski.

Prace trenera Steppa w Polsce

Zarząd PZP rozplanował już prace amerykańskiego trenera Steppa na naszym terenie, a mianowicie:

1 czerwca—15 lipca Stepp będzie doskonalił 40 najlepszych zawodników Śląska, Krakowa, Lwowa i Ostrowca.

16—19 lipca — na mistrzostwa Polski w Bielsku.

20 lipca—4 sierpnia na obozie reprezentacji w Ustroniu.

4—31 sierpnia — szkolenie najlepszych zawodników Warszawy, Łodzi, Wilna, Brześcia i Lublina.

1—27 września w Poznaniu doskonalenie zawodników Warszawy, Łodzi, Wilna, Brześcia i Lublina.

1—27 września w Poznaniu doskonalenie zawodników z Poznania i Pomorza.

We wszystkich wymienionych pracach Steppowi towarzyszyć będą jako asystenci czterej najlepsi instruktorzy, wybierani po jednym z każdego okręgu.

Terminarz rozgrywek o puchar Polski

Zarząd PZPN ustalił następujące terminy rozgrywek o puchar Polski: 22 bm. — 1/8 finału, 7 sierpnia br. ćwierćfinały, 18 września br. półfinały, 11 listopada br. finał.

Siatkarze i koszykarze estońscy w Wilnie

Estońska drużyna siatkówki i koszykówki ASK z Tartu udaje się na tournée do Łotwy, Litwy i Polski. W dniach 12 i 14 bm. Estończycy grać będą w Rydze, 12 i 17 bm. w Kownie a 19 bm. w Wilnie z drużynami miejscowego AZS.

Arsenal mistrzem ligi angielskiej

Po sobotnich rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo I angielskiej Ligi, tytuł mistrza zdobyła drużyna Arsenal, bijąc w spotkaniu sobotnim Bolton Wanderers 5:0. Najgroźniejszy przeciwnik Arsenalu, Wolverhampton Wanderers przegrał w spotkaniu z Sunderland (1:1).

Jugosławia-Rumunia 1:0 (1:0)

W międzypaństwowym meczu piłkarskim Jugosławia pokonała Rumunię 1:0 (1:0).

—oo—

Nowy stadion sportowy w Helsingforsie

W dniu 12 czerwca br. nastąpi inauguracyjny piękny nowy stadion w Helsingforsie. Nowy stadion posiada wymiary: 210 m. długości i 130 szerokości. Trybuny nowego stadionu mogą pomieścić 30 tysięcy ludzi. Wieża maratońska posiada dużą wysokość 72 metrów.

Stadion w Helsingforsie posiadać będzie bieżnię kryptą długości 75 metrów, co stanowi swego rodzaju unikat.